

forud for Pantekreditors Fordringer, tillige med Kostpenge for 8 Uger. Det er, forekommer det mig, ikke saa ganske lille en Fordring, man her privilegerer forud for Pantekreditors, og det er en Fordring, der er saa meget ubehageligere at komme bag efter, som den jo er af et meget ubestemt Omfang, og for øvrigt, forekommer det mig, ogsaa let kan give Anledning til adskilligt Misbrug. For at danne sig en begrundet Mening om, hvor megen Indskyldelse det kan have paa Realkrediten, kan man tænke paa en Ejendom paa $2\frac{1}{2}$ à 3 Tdr. Hartkorn. Det er ret almindeligt, i hvert Fald ikke ualmindeligt, at der paa en saadan Ejendom holdes en Karl, en pige og en Dreng. Karlslønnen er jo for Tiden 2—300 Kr., Pigelønnen 100—150 Kr. og Drengelønnen 50—100 Kr. årlig, i alt er det saaledes for et Aar 4—500 Kr. og for 2 Aar følgende 800—1,000 Kr. Kostpenge beregnes jo til 2 Mart i gamle Penge pr. Dag, lig $66\frac{2}{3}$ Dre pr. Dag, for 3 Thyende bliver det ogsaa 2 Kr. pr. Dag, altsaa i 8 Uger, som er 56 Dage, 112 Kr. I alt kan saaledes 2 Mars Løn og Kostpenge for 8 Uger til 3 Thyende anslaaes til 9 til 1,100 Kr., eller ca. 1,000 Kr. Der er desuden det Hensyn at tage i Betragtning, at Thyendelønnen, som alle ærede Medlemmer vide, er i stærkt Stigning for Tiden. Det er altsaa den Sum, Pantekreditor, naar Laan skal gives i en Ejendom af nævnte Størrelse, maa tænke sig Muligheden af ved det foreliggende Lovforslag bliver skudt ind forud for hans Fordring. Pantekreditor maa jo nemlig, om ikke tænke sig det allerværste, saa dog, for nogenlunde at være paa den sikre Side, i hvert Fald tænke sig noget, der er værre end det almindelige. En Laanebestyrelse, som ikke vil ræsonnere saadan, handler efter min Mening temmelig letfindigt. En saadan Landejendom paa $2\frac{1}{2}$ à 3 Tdr. Hartkorn kan vel i Almindelighed have en Værdi af 18—20,000 Kr. Nu er det vel Reglen, at der paa 1ste Prioritet kan faas lidt over Halvdelen af Ejendommens Værdi, altsaa noget saadant som 10—11,000 Kr. i en saadan Ejendom. Den Laanebestyrelse, som nu vilde handle mest muligt samvittighedsfuldt, maa, forekommer det mig, absolut tage Hensyn til den Fordring, der her eventuelt bliver skudt ind forud for Pantekreditors Fordring, et vist Hensyn dertil, og i hvert Fald i det Tilfælde, jeg har nævnt, vilde det mindste Hensyn, der efter min Opfattelse var forsvarelig at tage, være det, at et saadant Ublaån blev 6 à 800, i adskillige Tilfælde endog saa 1,000 Kr. mindre, end det nu er Tilfældet. Hvis det for Eksempel er en gammel eller svage-

lig Mand, der har Ejendommen, bliver Thyndesforholdet jo større, og hvis Ejendommen er i en Kvindes Besiddelse, bliver det i Reglen ogsaa større. Og i saadanne Tilfælde vilde det være det mest forsvarelige at gaa til 1,000 Kr.s Nedsættelse i 1ste Prioritetslaanet. Det er jo ikke saa ganske ubetydeligt et Indgreb, der paa den Maade gøres i Prioritetsforholdene. Nu! hvis det var saadan, at Thyendet ofte gik glip af to Mars Løn og Kostpenge for 8 Uger, som de havde fortjent, og som altsaa kunde tilkomme dem, kunde det maasse være rigtigt at gaa til en saadan Forandring; thi, som sagt, jeg har Sympati for, at Thyendet faar sin Løn sikret — inden for rimelige Grænser. Men, saa vidt min Erfaring strækker, hænder det meget sjældent, at Thyendet overhovedet bliver snydt — ja, man kan vel ikke bruge det Udtryk: snydt — men altsaa, at Thyendet ikke faar den Løn, det har fortjent, og derfor staar det alligevel for mig som noget tvivlsomt, om det er rigtigt at gøre saa stærkt Indgreb i Prioritetsforholdene af Hensyn til de ganske saa Tilfælde, der vel nok hist og her ere indtrufne, at Thyendet gaar glip af deres Løn. Forholdet er jo dog det, at Stillingen er bedre for Thyendet, end den vel har været nogen Stinde, og Stillingen for Ejendomsbestynderne er daarligere, end den i hvert Fald har været i lange Tider. I enkelte Landejendomme, hvortil der er knyttet særlige Bierherv som Krohold, større Mejerier o. s. v., bliver Forholdet jo selvfølgelig endnu værre end i de almindelige Landejendomme. Disse Bierherv med dertil hørende Bygninger have ikke megen Laaneværdi nu, men nogen have de dog; men om dette Lovforslag bliver til Lov, forekommer det mig, at den Smule Laaneværdi, disse Erhvervs Bygninger med Tilbehør kunne have som Tillæg til Hovedejendommens Laaneværdi i øvrigt, bliver mindre end ingen, bliver nærmest negativ; thi det er jo givet, at da den Slags Bierherv ere forbundne med større Folkehold, saa kan den Fordring, der bliver skudt ind forud for Pantekreditors Fordring, følgende for saadanne Ejendommers Vedkommende blive saa meget større. Dernæst kan Forslaget ogsaa have særlig Betydning, hvor der er et Herstab paa en ikke helt stor Gaard, det hænder jo ogsaa af og til, og hvor der altsaa ogsaa vil holdes et forholdsvis betydeligt Antal Thyende. Endelig skal jeg dog ogsaa anmærke, at det forekommer mig, at Forslaget giver let Anledning til Misbrug. Man kan dertil sige, at Misbrug kan ikke afstafes, og det udsætter man sig altid for; men det skulde rigtignok være sært, om